

Bilag 7 – Sagsomkostninger (POSAGPO)

1. AFGRÆNSNING AF FORDRINGSTYPEN

Dette bilag vedrører sagsomkostninger. Sagsomkostninger består af nødvendige udgifter, som er medgået til det offentliges forfølgning af en straffesags behandling, herunder advokatsalær, lægeerklæringer, transportudgifter, retsmedicinsk undersøgelse, tekniske undersøgelser mv. Sagsomkostninger er omfattet af fordringstypekoden POSAGPO og er en hovedfordring.

Fordringshaver har oplyst, at der ikke opkræves renter og lignende ydelser samt gebyrer i tilknytning til fordringstypekoden POSAGPO.

Der knytter sig derfor ikke særskilte underfordringer til fordringstypekoden POSAGPO.

Sagsomkostninger omfattet af POSAGPO reguleres efter lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018 om retsplejeloven (herefter retsplejeloven). Derudover reguleres de også efter:

- Lovbekendtgørelse nr. 1491 af 13. december 2017 om fuldbyrdelse af straf mv. (herefter straffuldbyrdelsesloven)
- Bekendtgørelse nr. 409 af 9. april 2015 med senere ændringer om opkrævning af visse bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger mv. samt afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde (herefter bødebekendtgørelsen), som har hjemmel i straffuldbyrdelsesloven
- Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”), som også har hjemmel i blandt andet straffuldbyrdelsesloven

Fordringshaver oversender fordringer på POSAGPO til inddrivelse via system-systemløsningen. I de sager, hvor der er flere skyldnere, der hæfter solidarisk for den samlede fordring (in solidum), er det aftalt, at fordringerne på POSAGPO oversendes via portalløsningen.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Erstatning af det offentliges sagsomkostninger i forbindelse med behandlingen af straffesager er reguleret i retsplejelovens kapitel 91. I forhold til fordringstypen POSAGPO, herunder særligt opkrævningen, inddrivelsen og forældelsen, er det primært bestemmelserne i retsplejelovens § 1007, § 1008, § 1009, § 1012 og § 1013, som har særlig relevans.

Omkostningerne ved sagens behandling og straffens fuldbyrdelse i straffesager, som forfølges af en offentlig myndighed, udredes i første omgang af det offentlige, jf. retsplejelovens § 1007, stk. 1. Det offentlige skal dog efter nærmere omstændigheder erstattes herfor, jf. retsplejelovens § 1007, stk. 1.

Det følger således af retsplejelovens § 1008, stk. 1, 1. pkt., at hvis en sigtet findes skyldig eller ved dom kendes uberettiget til oprejsning i anledning af strafferetlig forfølgning, så har sigtede pligt til at erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, som er medgået til sagens behandling. Justitsministeriet kan fastsætte takster til brug for opgørelsen af det beløb, som den sigtede skal betale til dækning af udgifter til sagkyndig bistand ved sagens behandling, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1, 2. pkt.

Hvis flere tiltalte dømmes som meddelagtige i den samme handling, skal de hver især erstatte de udgifter, som stammer fra de forhold, der vedrører den enkelte sigtede alene, jf. retsplejelovens § 1009, stk. 1, 1. pkt. Andre omkostninger pålægger retten de enkelte deltagere at udrede i et forhold svarende til deres andel og retten kan også bestemme, at alle eller enkelte deltagere skal hæfte solidarisk, jf. retsplejelovens § 1009, stk. 1, 2. pkt.

2.1 Vedtagelse/idømmelse af sagsomkostninger

Retten træffer afgørelse om erstatning af sagsomkostninger enten ved dommen eller, når sagen endes uden dom, ved kendelse, jf. retsplejelovens § 1012, stk. 1.

Pligten til at erstatte det offentliges sagsomkostninger ved behandlingen af en sag kan dermed for det første pålægges i forbindelse med en indenretlig domsafsigelse eller kendelse.

Domstolenes afgørelser om sagsomkostninger efter retsplejelovens § 1012 indebærer ikke nødvendigvis, at domstolene træffer afgørelse om sagsomkostningernes størrelse, idet det ofte forekommer, at retten udelukkende træffer afgørelse om, at den domfældte skal betale sagens omkostninger uden nærmere specifikation af sagsomkostningerne.

Det fremgår dog af retsplejelovens § 741, stk. 2, at salær til en eventuelt beskikket forsvarer fastsættes af retten ved dommen eller ved særskilt beslutning på baggrund af forsvarerens opgørelse af sit tidsforbrug og de vejledende salærtakster fastsat af landsretterne. Disse sagsomkostninger vil udspringe af et særligt retsgrundlag i forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3s forstand, jf. nærmere nedenfor i pkt. 3.

For så vidt angår øvrige sagsomkostninger opgøres disse normalt ikke i dommen, idet det alene fastslås i dommen, at den domfældte er pligtig til at betale omkostningerne. Det overlades således i stedet til politiet efterfølgende at opgøre og opkræve de øvrige sagsomkostninger.

Hvis domfældte efterfølgende ønsker at påklage politiets afgørelse, kan dette indbringes for retten til endelig afgørelse, jf. retsplejelovens § 998, stk. 1. Rettens afgørelse vil i et sådant tilfælde blive truffet ved kendelse, der kan være genstand for kære, jf. retsplejelovens § 998, stk. 2 og 3. Disse kendelser vil også udgøre et særligt retsgrundlag i forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3s forstand.

Pligten til at erstatte det offentliges sagsomkostninger ved behandlingen af en sag kan også vedtages indenretligt og udenretligt.

Det følger således eksempelvis af retsplejelovens § 1012, stk. 4, at i sager, der afgøres efter retsplejelovens § 899 eller med udenretlig vedtagelse i medfør af retsplejelovens § 832 eller færdselslovens § 119 a, kan spørgsmålet om erstatning af sagsomkostninger også afgøres ved vedtagelse.

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt. Derudover er opkrævningen og inddrivelsen af krav på sagsomkostninger reguleret efter straffuldbyrdelsesloven og bødebekendtgørelsen, der har hjemmel i straffuldbyrdelsesloven.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter benævnt ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige. Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver fordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”) § 1, stk. 1, indeholder nærmere bestemmelser for gældsinddrivelsen hos RIM.

Fordringshaver skal ved overdragelsen af fordringen til RIM give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen, herunder oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol og omkostninger, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, sidste pkt.

Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

2.2.1 Bødebekendtgørelsen

Politiet skal opkræve sagsomkostninger, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1. Opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3.

På skyldnerens opfordring kan politiet pr. kulance give tilladelse til kortvarig henstand med betalingen eller tillade, at beløbet betales i afdrag. Der kan dog højst gives tilladelse til henstand med betalingen i op til 6 måneder fra udløbet af den frist, der er nævnt i § 3, stk. 3, jf. bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Derudover følger det af bødebekendtgørelsen, at politiet oversender sagen til RIM med henblik på inddrivelse, hvis skyldneren ikke betaler det samlede beløb inden den frist, der er fastsat 1) i medfør af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3 eller 2) i forbindelse med en tilladelse til henstand efter bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 1. Sagen overdrages tillige til RIM, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til afdragsvis betaling efter bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 2.

Det følger også af bødebekendtgørelsen, at det er en forudsætning for oversendelse til RIM efter stk. 1 og 2, at politiet forinden skriftligt har anmodet skyldneren om inden 10 dage at indbetale det skyldige beløb eller afdrag, og skyldneren ikke har efterkommet dette, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 3. Politiet skal skriftligt orientere skyldneren om sagens oversendelse til RIM, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 4.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund, som medfører, at fordringer ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde, at fordringen ophører, også selvom fordringen ikke er indfriet. Det betyder, at fordringen bortfalder ved forældelsesfristens udløb.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

For så vidt angår sagsomkostninger foreskrives der ikke i hjemmelsgrundlaget herfor nogen særlig forældelsesfrist, hvorfor det dermed er forældelseslovens regler, der finder anvendelse, jf. forældelseslovens § 1, stk. 1.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

§ 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Det fremgår af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1, at politiet skal opkræve sagsomkostninger, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes.

Fuldbyrdelsestidspunktet for sagsomkostninger afhænger af, om det underliggende forhold er vedtaget indenretligt eller udenretligt eller er idømt. Det konkrete fuldbyrdelsestidspunkt vil derfor afhænge af en konkret vurdering af formen for vedtagelsen eller afgørelsen af det underliggende forhold.

Det følger endvidere af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3, at opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet. Fristen kan dog fraviges, hvis særlige forhold taler for det.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for sagsomkostninger afhænger således både af, hvornår sagsomkostningerne kan fuldbyrdes, hvornår opkrævningen er sendt, og af hvor lang betalingsfrist skyldner efterfølgende har fået i medfør af lovhjemlede løbedage.

Bødebekendtgørelsen § 3, stk. 1 forudsætter i den forbindelse, at opkrævningen påbegyndes, så snart en afgørelse kan fuldbyrdes. Fordringshaver har imidlertid oplyst, at det varierer, hvor lang tid der går fra fuldbyrdelsestidspunktet til opkrævningstidspunktet.

3.1.1 Henstand

Fordringshaver har hjemmel til at give skyldner henstand med betaling af fordringer på sagsomkostninger i henhold til bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, hvoraf det fremgår, at Fordringshaver kan yde henstand i en periode på op til 6 måneder efter betalingsfristen på de 20 dage. Såfremt der gives henstand, og det er givet efter anmodning fra skyldner, udskydes forældelsesfristens begyndelsestidspunkt som udgangspunkt. Udgangspunktet er således, at forældelsesfristen beregnes fra udløbet af henstanden.

Det er dog aftalt mellem parterne, at Fordringshaver ikke ved fastsættelsen af forældelsesfristens begyndelsestidspunkt skal tage hensyn til de situationer, hvor der sker ydelse af henstand. Forældelsesfristen skal dermed i alle tilfælde beregnes fra forfaldsdato. .

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringshavers krav på sagsomkostninger er ikke underlagt en særlig forældelsesfrist efter særlovgivningen.

Forældelsesfristen for fordringer under fordringstypen sagsomkostninger er derfor som udgangspunkt den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

1) når der er udstedt gældsbev for fordringen,

- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Som gennemgået under punkt 2.1 kan der forekomme sagsomkostninger med et særligt retsgrundlag i forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3s forstand.

Forældelsesfristen for sagsomkostninger kan således enten være 3 år, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1 eller 10 år, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 11. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 11. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Afbrydelse af forældelsesfristen

Afbrydelse af forældelsesfristen for sagsomkostninger er ikke foreskrevet i retsplejeloven eller andre særbestemmelser, hvorfor dette også reguleres efter de almindelige regler i forældelsesloven, jf. forældelsesloven § 28.

Hvis forældelsen afbrydes, medfører det, at forældelsesfristen løber på ny, jf. forældelseslovens § 19, stk. 1.

Hvis der indgås afdragsordning, kan dette under en række nærmere betingelser være at anse som en erkendelse af skylden i medfør af forældelseslovens § 15. Fordringshaver har oplyst, at der indgås afdragsordninger med skyldner i nogle tilfælde, men at det ikke er muligt at administrere, om disse opfylder

betingelserne for at være en erkendelse af skyld efter forældelseslovens § 15. Det er derfor aftalt mellem parterne, at der ved angivelsen af forældelsesdatoen ikke tages hensyn til eventuelt indgåede afdragsordninger.

Fordringshaver har også oplyst, at der ikke foretages andre forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen på nuværende tidspunkt, og at denne praksis fremadrettet vil blive fastholdt.

3.5 Foreløbig afbrydelse af forældelsen efter gældsinddrivelseslovens § 18 a

Gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, har følgende ordlyd:

”For fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden er forældelsesfristen 3 år, selv om hovedkravet, inden det kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, havde en længere forældelsesfrist eller der, før eller efter at fordringen kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, er opnået et retsgrundlag som nævnt i forældelseslovens § 5, stk. 1, jf. dog stk. 5, 2. og 3. pkt. For private underholdsbidrag og regioners og kommuners privatretlige fordringer gælder dog den forældelsesfrist, der var gældende ved fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, eller som under inddrivelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden måtte blive opnået efter forældelseslovens § 5, stk. 1. Denne forældelsesfrist gælder også for tilhørende renter under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.”

For fordringer med en forældelsesfrist der er længere end 3 år ændrer gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, den oprindelige forældelsesfrist, til en 3-årig forældelsesfrist. Dette gælder fra den dag, GÆLDST modtager fordringen til inddrivelse, medmindre der er tale om private underholdsbidrag eller regioners og kommuners privatretlige fordringer.

Gældsinddrivelseslovens § 18 a stk. 5 har følgende ordlyd:

”Tilbagesendes et hovedkrav og dets tilhørende rente eller renter til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, vil den forældelsesdato, der var gældende ved tilbagesendelsen, jf. stk. 2 og 3, fortsat være gældende, medmindre fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, i medfør af forældelsesloven eller andre forældelsesregler får udsendt forældelsesdatoen. Er forældelsesfristen efter tilbagesendelsen blevet forlænget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, finder stk. 4, 1. pkt., kun anvendelse, hvis forældelsen afbrydes for fordringskomplekset, efter at dette på ny er modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Genoverdrages hovedkravet til restanceinddrivelsesmyndigheden med en forældelsesdato, som er senere end 3 år fra den dato, hvor hovedkravet på ny modtages til inddrivelse, finder stk. 4, 1. pkt., dog anvendelse, således at forældelsesfristen på 3 år skal regnes fra denne modtagelsesdato. 2. og 3. pkt. gælder ikke for fordringer omfattet af stk. 4, 2. pkt.”

Hvis en fordrings forældelsesfrist er længere end 3 år før oversendelse til inddrivelse, nedjusteres forældelsesfristen til 3 år, når fordringen modtages til inddrivelse, jf. ovenfor samt gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4. Den reducerede forældelsesfrist vil forsat være gældende, hvis fordringshaver tilbagekalder en fordring eller når GÆLDST tilbagesender fordringskomplekset. Dette gælder også i tilfælde, hvor fordringshaver foretager forældelsesafbrydende skridt, når fordringen igen er under opkrævning.

Forlænger fordringshaver forældelsesfristen med et særligt retsgrundlag jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, efter fordringen er blevet tilbagesendt, finder gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, 1. pkt. kun anvendelse, hvis fordringen igen oversendes til inddrivelse, og GÆLDST fortager et forældelsesafbrydende skridt jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 5, 2. pkt.

Genoverdrager fordringshaver en fordring med en forældelsesfrist på mere end 3 år fra det nye modtagelsestidspunkt, regner GÆLDST fordringens forældelsesfrist 3 år fra den nye modtagelsesdato, jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 5, 3. pkt.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for POSAGPO og på baggrund af Fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

I tilfælde af solidarisk hæftelse, hvor flere skyldnere hæfter for den samme fordring, skal den fulde restance for fordringen angives og ikke splittes op mellem de solidarisk hæftende skyldnere.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige hovedstol på tidspunktet for dens stiftelse.

For en fordring på POSAGPO skal hovedstolen således udfyldes med det oprindelige pålydende på POSAGPO.

I tilfælde af solidarisk hæftelse, hvor flere skyldnere hæfter for de samme sagsomkostninger, skal den fulde hovedstol af sagsomkostningerne angives og ikke splittes op mellem de solidarisk hæftende skyldnere.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos RIM.

Idet Fordringshaver alene oversender fordringer til inddrivelse, men derimod ikke til modregning, skal Fordringshaver angive fordringsarten ”inddrivelse”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på POSAGPO skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden POSAGPO.

4.5 Beskrivelse

Feltet anvendes til beskrivelse af fordringen, når dette ikke klart fremgår af fordringstypekoden.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er mellem Aftalens parter aftalt, at beskrivelsesfeltet altid skal være udfyldt og henvide til Fordringshavers opkrævning. Det forudsættes, at selve opkrævningen indeholder en udtrykkelig opstilling af de konkrete sagsomkostninger samt en henvisning til den dom eller vedtagelse, som kravet udspringer af. Der skal således angives følgende i beskrivelsesfeltet:

Vedrørende journalnr. xxxx-xxxxx-xxxxx-xx, Bødeforlæg dd-mm-yyyy, vedtaget den dd-mm-yyyy.

Eller

Vedrørende journalnr. xxxx-xxxxx-xxxxx-xx, Dom uden retsmøde den dd-mm-yyyy, XXXX ret.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”). Idet der ikke fremgår en egentlig periode af det retlige grundlag, men alene et punkt i tid, er det mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver for denne fordringstype ikke angiver nogen periode, dvs. ikke angiver periode start og periode slut.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, dvs. det tidspunkt hvor fordringen opstår. Hvad der udgør den retsstiftende begivenhed afhænger konkret af fordringens retsgrundlag og de hertil knyttede faktiske forhold.

Stiftelsesdatoen er ikke fastlagt i straffeloven eller bødebekendtgørelsen. Ifølge retspraksis anses sagsomkostninger for stiftet på tidspunktet for lovovertrædelsen, jf. U.1913.481H, hvorfor den juridisk korrekte stiftelsesdato er datoen for den strafbare handling/gerningsdato.

På baggrund af den nævnte dom har parterne vurderet, at gerningstidspunktet skal angives som stiftelsesdato. I sager, hvor der er flere gerningstidspunkter, vil gerningstidspunktet for den seneste forseelse skulle registreres som stiftelsesdatoen.

4.8 Forfaldsdato

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. I feltet skal anføres den oprindelige forfaldsdato, og det er således ikke meningen, at Fordringshaver skal anføre datoen for udløbet af en af Fordringshaver indrømmet henstand, hvis det oprindelige forfaldstidspunkt har været udskudt herved.

Sagsomkostninger skal opkræves, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Lovgrundlaget regulerer dermed ikke forfaldstidspunktet direkte, men regulerer dog, at krav på sagsomkostninger skal opkræves, når de kan fuldbyrdes.

Forfaldsdato bør derfor registreres som fuldbyrdelsestidspunktet.

Fordringshaver har imidlertid oplyst, at fuldbyrdesdatoen på nuværende tidspunkt ikke fremgår af opkrævningssystemet, og at det derfor ikke er muligt at angive forfaldsdatoen som fuldbyrdesdatoen. Fordringshaver har også oplyst, at det tidspunkt, som fremgår af opkrævningssystemet og som ligger tættest på fuldbyrdesdatoen er vedtagelses-/afgørelsesdatoen.

På baggrund af de faktiske forhold forbundet med opkrævningen ved Fordringshaver, er parterne derfor blevet enige om, at forfaldsdatoen ved oversendelse til RIM kan angives som vedtagelses-/afgørelsesdatoen, da det er den dato, som Fordringshaver er i besiddelse af, der ligger tættest på fuldbyrdesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, hvor skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen. Dette gælder dog alene for lovhjemlede løbedage, og ikke for løbedage, der er indrømmet af en fordringshaver over for en skyldner.

Det følger af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3, at politiet skal opkræve sagsomkostninger, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes, og opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet. Fristen kan dog fraviges, hvis særlige forhold taler for det.

Efter anmodning fra skyldner kan der gives tilladelse til kortvarig henstand i op til 6 måneder, jf. bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1. Sidste rettidige betalingsdato kan i dette tilfælde udskydes til udløbet af henstandsperioden. Parterne er dog blevet enige om, at der ikke tages hensyn til ydet henstand i angivelsen af sidste rettidige betalingsdato.

Fordringshaver har oplyst, at opkrævningen altid iværksættes efter fuldbyrdelsestidspunktet, men at det varierer, hvor lang tid, der går fra fuldbyrdelsestidspunktet og til opkrævningen igangsættes. Fordringshaver har endvidere oplyst, at opkrævningspraksis for sagsomkostninger er, at skyldner altid tildeles 20 dage fra opkrævningsdatoen.

Parterne har derfor aftalt, at sidste rettidige betalingsdato altid skal angives som opkrævningsdatoen plus 20 dage.

4.10 Identifikation af skyldner

Fordringshaver skal ved oversendelse af en fordring angive CPR-nummer eller CVR-nummer til identifikation af skyldner, med mindre dette ikke er muligt, jf. bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld (herefter gældsinddrivelsesbekendtgørelsen) § 3, stk. 2.

Ved overdragelse af et krav på sagsomkostninger, skal identifikation af skyldner således angives med skyldners CPR-nummer, hvis skyldner er en fysisk person. Hvis skyldner er en juridisk person, skal identifikation af skyldner angives med skyldners CVR-nummer.

I tilfælde, hvor skyldner ikke er identificeret ved et CPR-nummer eller et CVR-nummer, for eksempel fordi der er tale om en udenlandsk skyldner, skal Fordringshaver i stedet angive et administrativt fastsat cpr- eller cvr-erstatningsnummer som identifikation på skyldner.

I tilknytning til ovenstående bemærkes det, at overtrædelser af straffeloven ikke kan pålægges børn under 15 år, jf. straffelovens § 15, hvorfor angivelse af identifikation af en skyldner, som var under 15 år på tidspunktet for den strafbare handling, ikke kan forekomme.

Såfremt flere skyldnere hæfter solidarisk for de samme sagsomkostninger, skal den solidariske hæftelse meddeles inddrivelsen til nærmere håndtering. Fordringshaver har oplyst, at sagsomkostninger med flere hæftende skyldnere vil blive oversendt til inddrivelse via portalløsningen og ikke via bødesystemet.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes. En fordring er forældet, når den ikke længere er retskraftig i henhold til gældende lovgivning. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, da datoen oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Som angivet ovenfor i afsnit 3.1 afhænger forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for sagsomkostninger både af, hvornår kravet kan fuldbyrdes, hvornår opkrævningen er sendt, og af hvor lang betalingsfrist skyldner efterfølgende har fået.

Fordringshaver er som nævnt ovenfor i afsnit 4.8 ikke i besiddelse af oplysninger om fuldbyrdelsestidspunktet for sagsomkostninger. Endvidere har Fordringshaver oplyst, at opkrævningen altid iværksættes efter fuldbyrdelsestidspunktet, men at det varierer, hvor lang tid, der går fra fuldbyrdelsestidspunktet, og til opkrævningen igangsættes. Fordringshaver har endvidere oplyst, at opkrævningspraksis for sagsomkostninger er, at skyldner altid tildeles 20 dage fra opkrævningsdatoen.

På baggrund af de faktiske forhold forbundet med opkrævningen ved Fordringshaver, herunder at fuldbyrdelsesdatoen ikke registreres i Fordringshavers system samt det forhold, at opkrævningen ofte iværksættes et stykke tid efter fuldbyrdelsestidspunktet, er parterne blevet enige om, at forældelsesdatoen beregnes som vedtagelses-/afgørelsesdatoen plus forældelsesfristens længde – dvs. enten 3 eller 10 år afhængigt af, om der foreligger et særligt retsgrundlag. Dog udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december, jf. forældelseslovens § 27, stk. 2.

Hvis Fordringshaver foretager forældelsesafbrydende skridt, vil dette skulle indgå i fastsættelsen af forældelsen. Fordringshaver har dog oplyst, at der ikke foretages forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen af sagsomkostninger.

Forældelsesdatoen skal derfor altid angives som vedtagelses-/afgørelsesdatoen plus enten 3 eller 10 år.

4.12 Domsdato og forligsdato

Stamdatafelterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til RIM om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Der indgås ikke forlig vedrørende sagsomkostninger.

Feltet ”Domsdato” skal således alene udfyldes, hvis der foreligger en dom, hvor opgørelsen af sagsomkostningerne fremgår af afgørelsen.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet PSRM, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og RIM, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos RIM.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. NyMF vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbaseerede og referencebaseerede adgangregler for fordringstypen POSAGPO.

5.1 Fordringshaver-ID skal være 1204

Politiet er Fordringshaver på sagsomkostninger. Fordringshaver har oplyst, at det er de enkelte politikredse, der i mange tilfælde er den korrekte fordringshaver, men at opkrævningen er samlet, og at det således derfor vil være Rigspolitiet, Fordringshaver-ID 1204, der kan angives ved oversendelsen.

Den enkelte politikreds vil dog blive angivet i inddrivelsens kommunikation med skyldner.

5.2 Regel-ID R-1-1: Fordringsartkoden skal være ”INDR”

Fordringshaver har oplyst, at Fordringshaver ikke sender fordringer til modregning. Dermed sender Fordringshaver alene fordringer til inddrivelse, hvorfor feltet med fordringsartskode altid skal være udfyldt med ”INDR”.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.3 Regel-ID R_1_2: Fordringen skal altid være en hovedfordring

Sagsomkostninger er en hovedfordring og skal altid registreres som en hovedfordring. Er dette ikke tilfældet, kan eventuelle underfordringer ikke relateres til en hovedfordring.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.4 Regel-ID R_2_1: Fordringshaver skal oversende en forældelsesdato

Det er aftalt, at Fordringshaver skal medsende en forældelsesdato for fordringen ved oversendelse til inddrivelse.

Fordringshaver skal således altid udfylde stamdatafeltet "forældelsesdato" med en dato beregnet i overensstemmelse med beskrivelsen for stamdatafeltet ovenfor i pkt. 4.11.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.5 Regel-ID R_2_3a og R_2_3: Forældelsesdatoen skal ligge præcis 3 år efter forfaldsdatoen

Fordringshaver beregner selv en forældelsesdato i overensstemmelse med beskrivelsen for stamdatafeltet ovenfor i afsnit 4.11, hvorefter Fordringshaver skal anføre forældelsesdatoen som 3 år efter forfaldsdatoen eller 10 år i tilfælde, hvor sagsomkostningen bygger på særligt retsgrundlag. Forældelseskontrollen sker ved at sammenholde den beregnede forældelsesdato med stamdatafeltet forfaldsdato samt længden af den lovhjemlede forældelsesfrist, som for sagsomkostninger er den almindelige 3-årige forældelsesfrist eller 10 år, hvor der foreligger et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Den af Fordringshaver beregnede forældelsesdato skal således altid være lig med forfaldsdato plus 3 år eller 10 år.

Eksempelvis vil en fordring med forfaldsdato den 1. januar 2017 bestå reglen, hvis den af Fordringshaver beregnede forældelsesdato er den 1. januar 2020 for så vidt angår de sager, hvor der ikke foreligger et særligt retsgrundlag.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.6 Regel-ID R_3_1: Forældelsesdatoen skal være lig med eller ligge efter modtagelsesdatoen

Såfremt fordringens modtagelsesdato ikke ligger forud for eller er sammenfaldende med fordringens forældelsesdato, betyder dette, at fordringen er forældet på tidspunktet, hvor den modtages til inddrivelse.

Ved at opstille en regel om, at modtagelsesdatoen skal ligge forud for eller være sammenfaldende med forældelsesdatoen, sikres det således, at fordringen er retskraftig på tidspunktet, hvor RIM modtager fordringen til inddrivelse.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.7 Regel-ID R_4_1: Hovedstol skal være større end 0 kr.

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. En fordring kan ikke have en hovedstol på 0 kr. eller negativ værdi, da der så ikke er tale om en fordring. Hovedstolen skal her ikke forveksles med en ”0-fordring”, som er muligheden for at oversende en hovedfordring med et fordringsbeløb på 0 kr.

På denne baggrund skal stamdatafeltet for hovedstolen altid indeholde et beløb større end 0 kr.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.8 Regel-ID R_4_2: Hovedstol skal være mindre end eller lig med 99.999.999 kr.

Fordringshaver har oplyst, at opkrævningssystemet ikke kan administrere fordringer på over 99.999.999 kr.

På denne baggrund har Aftalens parter aftalt, at indgangsfilteret passende kan indstilles med en øvre grænse på 99.999.999 kr.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.9 Regel-ID R_4_4: Fordringsbeløbet kan ikke være negativt

Reglen er opstillet, fordi en fordring pr. definition ikke kan være negativ. Hvis en fordring er negativ, er der – ud fra en juridisk betragtning – reelt tale om en skyld.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.10 Regel-ID R_4_7: Hovedstolen skal være større end eller lig med fordringsbeløbet

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. Fordringsbeløbet er fordringens nuværende pålydende, dvs. det beløb, som oversendes til inddrivelse. Fordringsbeløbet er udtryk for hovedstolen fratrukket eventuelle indbetalinger fra skyldner, hvorfor fordringsbeløbet vil være lig med hovedstolen eller – såfremt der er indbetalt en del af fordringen – mindre end hovedstolen.

Derfor er reglen opstillet således, at hovedstolen skal være større end eller lig med fordringsbeløbet.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.11 Regel-ID R_5_1: Forfaldsdatoen skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.

Hvis forfaldsdatoen ikke er indtrådt, kan fordringen ikke kræves betalt og derfor heller ikke sendes til inddrivelse. Forfaldsdatoen for fordringen skal derfor ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.12 Regel-ID R_5_2: Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Fordringer kan først overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Førend fordringen kan inddrives, skal sidste rettidige betalingsdato for fordringen i forbindelse med sædvanlig rykkerprocedure således ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.13 Regel-ID R_5_3: Stiftelsesdatoen skal ligge forud for modtagelsesdatoen

En fordring skal i sagens natur være stiftet, før den kan opkræves og inddrives. Der kan af denne grund ikke oversendes en fordring til inddrivelse, hvis fordringen ikke er stiftet.

Stiftelsesdatoen skal derfor være forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.14 Regel-ID R_6_1: Sidste rettidige betalingsdato skal ligge tidligst 20 dage efter forfaldsdatoen

Aftalens parter er blevet enige om, at forfaldsdatoen ved oversendelse til RIM skal angives som vedtagelses-/afgørelsesdatoen, som beskrevet under pkt. 4.8.

Endvidere er det mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver skal registrere den til skyldner kommunikerede sidste rettidige betalingsdato, og Fordringshaver har oplyst, at sidste rettidige betalingsdato altid er 20 dage fra opkrævningsdatoen, som beskrevet under pkt. 4.9.

Den korteste afstand mellem forfaldsdatoen og sidste rettidige betalingsdato er i det tilfælde, hvor Fordringshaver sender opkrævningsskrivelsen samme dag som afgørelses-/vedtagelsesdatoen (forfaldsdatoen), idet sidste rettidige betalingsdato i dette tilfælde vil ligge 20 dage efter forfaldsdatoen.

Fordringshaver sender som regel først opkrævningsskrivelsen nogle dage efter afgørelses-/vedtagelsestidspunktet, men det er ikke muligt at angive en bestemt øvre grænse for, hvor mange dage, der kan gå.

Derfor er reglen opstillet således, at sidste rettidige betalingsdato skal ligge tidligst 20 dage efter forfaldsdatoen.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.15 Regel-ID R_6_3: Stiftelsesdatoen skal ligge før eller være lig med forfaldsdatoen

En fordring må være stiftet, før den kan forfalde. Stiftelsestidspunktet er tidspunktet for den retsstiftende begivenhed. Aftalens parter har vurderet, at stiftelsesdatoen skal angives som gerningstidspunktet. I sager,

hvor der er flere retsstiftende gerningstidspunkter, vil gerningstidspunktet for den seneste forseelse skulle registreres som stiftelsesdatoen.

Som følge af, at fordringshaver på nuværende tidspunkt ikke er i besiddelse af fuldbyrdelsestidspunktet, er det mellem Aftalens parter aftalt, at forfaldsdatoen for sagsomkostninger ved oversendelse til RIM skal angives som vedtagelses-/afgørelsesdatoen, da det er den dato, som Fordringshaver er i besiddelse af, der ligger tættest på forfaldsdatoen efter det retlige grundlag, som nærmere beskrevet under pkt. **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.**

Reglen er derfor opsat således, at stiftelsesdatoen altid skal ligge før eller være lig med forfaldsdatoen.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.16 Regel-ID R_7_1: Stamdatafeltet for stiftelsesdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for stiftelsesdato er af RIM bestemt som værende en nødvendig oplysning. Derfor er reglen opstillet således, at såfremt Fordringshaver ikke har udfyldt stamdatafeltet for stiftelsesdato, afvises fordringen.

5.17 Regel-ID R_7_2: Stamdatafeltet for forfaldsdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIM's bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for forfaldsdato er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning. Derfor er reglen opstillet således, at såfremt Fordringshaver ikke har udfyldt stamdatafeltet for forfaldsdato, afvises fordringen.

5.18 Regel-ID R_7_3: Stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsen § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIM's bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for sidste rettidig betalingsdato er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning. Derfor er reglen opstillet således, at såfremt Fordringshaver ikke har udfyldt stamdatafeltet for sidste rettidig betalingsdato, afvises fordringen.

5.19 Regel-ID R_7_9 og R_7_10: Stamdatafelterne for periode må ikke være udfyldt

Det er mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver ikke angiver fordringens periode, dvs. ikke angiver periode start og periode slut.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.20 Regel-ID R 7 11: Stamdatafeltet for beskrivelse skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for beskrivelse er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning.

Feltet skal indeholde følgende tekst:

Vedrørende journalnr. xxxx-xxxxx-xxxxx-xx, Bødeforlæg dd-mm-yyyy, vedtaget den dd-mm-yyyy.

Eller

Vedrørende journalnr. xxxx-xxxxx-xxxxx-xx, Dom uden retsmøde den dd-mm-yyyy, XXXX ret.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.21 Regel-ID R_7_12: Stamdatafeltet domsdato kan udfyldes og forligsdato må ikke udfyldes

Det er mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver har mulighed for at oversende en domsdato.

Hvis domsdato er udfyldt, bliver forældelsen 10 år fra domsdato.

Udfyldelse af feltet er valgfrit.

Konsekvens ved udfyldelse af forligsdato er afvisning.

6. INDSAT REVISION AF FILTERREGLER

Ovenstående filterregler er udarbejdet efter historisk praksis i ICI, derfor er nedenstående afsnit tilføjet aftalen og det er disse filterregler som er gældende for aftalen.

Regel	Filterregler for POSAGPO (Sagsomkostninger)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring

R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a R_2_3	Forældelsesdato skal ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 99.999.999 kr.	Fordringen afvises*
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge 20 dage efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_6_3	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises*
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Forligsdato må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*